

Закони природи

Заплутався вечір у тишу п'янку над ланами,
Скотилося сонце ген, ген за старі ясени.
Малюють лелеки у небі складні криптограми,
І клеткотом щирим торкаються серця вони.

Густіючи сутінь запалює свічі каштана,
Тремтить безгоміння на вечора дужих плечах,
Біліє туманів прозора крихка порцеляна,
І вогник довіри спалахує в неба очах.

Розніжились трави у теплій вечірній купелі
І росяні бризки залякли на списках трави.
Темнішають вперто прозорі іще акварелі
Обрамлені світлом зіркової диво канви.

Відкрились умудрені неба величні скрижалі,
І митей натхнення поволі розвіявся дим.
Закони творіння природи такі досконалі,
Що слово, можливо й майстерне, лишиться блідим.